

Nr 548

Av herr **Braconier m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 94, angående ekonomiska villkor för rusdrycksutskänkningskatten, m. m.

I proposition nr 94 till årets riksdag har Kungl. Maj:t underställt riksdagen frågan om de ekonomiska villkoren för rusdrycksutskänkningskatten m. m. och föreslagit bl. a., att den nuvarande utskänkningskatten på spritdrycker sänkes till ungefär en tredjedel.

Utskänkningskatten har på senare år varit motiverad huvudsakligen av nykterhetspolitiska skäl. Det har ansetts nödvändigt att såsom ett komplement till spärren på utminuteringen — motboken — försäkra sig om en så hög prisnivå för restaurangspriten, att man kraftigt motverkade en alltför hög spritkonsumtion på restaurangerna.

Med utminuteringssspritsens frisläppande den 1 oktober 1955 ha dessa förhållanden i grund förändrats. Utminuteringen har företett en våldsam stegring, under det att utskänkningskatten kraftigt minskat. Jämsides härmed har gått en motsvarande förskjutning i vad avser de båda försäljningsformernas betydelse för det allmänna nykterhetstillståndet. Antalet för fylleri omhändertagna personer, som ange restaurangsprit som berusningskälla, har minskat högst avsevärt och utgör i jämförelse med övriga fyllerister en obetydlig bråkdel, kanske 2—3 %. Restaurangbesök med huvudsakligt syfte att förtära sprit synes — såsom jämväl framhålles i propositionen — knappast längre förekomma i nämnvärd utsträckning.

Det torde på grund av vad sålunda anförts vara obestridligt att utskänkningskatten icke längre fyller någon nämnvärd uppgift ur nykterhetspolitisk synpunkt. Härtill kommer att skatten utgör en väsentlig anledning till att de s. k. fria festvåningarna, där utminuteringsssprit serveras under mer eller mindre lagliga former, kommit att spela en alltmer betydelsefull roll för spritkonsumtionen. Kontrollen över spritförtäringen på sådana lokaler är synnerligen besvärlig, så mycket mera som de regler som gälla i detta hänseende knappast torde äga nämnvärt stöd i det allmänna rättsmedvetandet och deras tillämpning för allmänheten närmast torde verka som kitslighet från myndigheternas sida.

Statsrådet har också visat sig villig att taga ett steg i riktning mot att avskaffa utskänkningskatten. Han förklarar sig dock inte beredd att helt förordna en sådan åtgärd och motiverar detta med att det utan utskänkningskatt knappast skulle bli möjligt att upprätthålla en önskvärd prisrelation

till svagare drycker. För den skull bör skatten bibehållas till ungefär en tredjedel.

Det synes oss uppenbart, att utskänkningsskatten icke kan vara ett särskilt lämpligt medel för att uppnå det av statsrådet angivna syftet. Det bästa medlet för att säkra en önskvärd prisrelation mellan starkare och svagare drycker är en reglering av utminuteringspriserna, vilket ju också kommer att återspeglas i utskänkningskatten. Den del av nuvarande utskänkningsskatt, som enligt statsrådets förslag skulle kvarstå, torde för övrigt uppgå till omkring 15 öre per glas om 4 cl, ett belopp som knappast kan ha betydelse i det av honom angivna hänseendet. De skäl som anförts mot den nuvarande utskänkningsskatten böra för den skull leda till att denna skatt i sin helhet avskaffas. Restaurangpriserna böra överstiga utminuteringspriserna endast med det belopp, som motsvarar restauratörernas ersättning för utskänkningskostnaderna.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställa vi,

att riksdagen ville besluta att den nuvarande utskänkningsskatten på spritdrycker skall helt avskaffas och att utskottet måtte utforma de författningsändringar som erfordras för beslutets genomförande.

Stockholm den 26 mars 1957

Jean Braconier

Eric Nilsson
i Svalöv

Per Svensson
i Stenkyrka

Erik Adamsson

Tage Magnusson
i Borås